

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/23/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825200731
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2026:8825200731.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365.bank, a. s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 232 471, o primerané finančné zadost'učinenie v sume 1.100,- eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadost'učinenie v sume 1000,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu žalobcu zamieťa.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

5Csp/23/2025

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.4.2025 domáhal proti žalovanému zaplata sumy 1100,- eur spolu s trovami konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 5Csp/35/2024, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti piatich zmluvných podmienok, bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný vo všetkých uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 5Csp/35/2024, zo 7.3.2025 (ďalej len Základné konanie), ktorý nadobudol právoplatnosť 25.3.2025. Súd v tomto konaní určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1521452368 zo dňa 25.9.2015 je bezúročný a bez poplatkov, zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.093,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.093,30 eur od 13.6.2024 do zaplata a určil neprijateľnosť piatich zmluvných podmienok v predmetnej zmluve. Nakoľko v súdnej veci došlo k porušeniu spotrebiteľských práv zmluvou č. 1521452368, zo dňa 25.9.2015, čo súd zistil v Základnom konaní, nemožno moju žalobu posudzovať podľa aktuálneho zákona, ale podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadost'učinenie (ďalej len PFZ) za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v Základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Na základe Zmluvy o úvere

dobrápôžička č. 152145236, zo dňa 25.9.2014, mu bol poskytnutý úver vo výške 5 020,- eur. Na predmetný úver bolo zaplatené celkovo 6.113,30 eura. Keďže súd rozhodol o tom, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná sa tak na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila o sumu 1.093,30 eur. Podľa úverovej zmluvy sa žalovaná mienila obohatiť o výšku nákladov 5.348,- eur, nakoľko úver poskytla vo výške 5.020,- eur, ale celkovú čiastku na zaplataenie požadovala vo výške 10.150,19 eur. Nakoľko je spotrebiteľom, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. PFZ vo vzťahu k určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru si uplatňuje vo výške 100,- eur. PFZ vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu si uplatňujem vo výške 500,- eur, to je vo výške cca 50 % zo sumy, o ktorú sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodne obohatila. Vo vzťahu k piatim, v Základnom konaní judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, si uplatňujem PFZ za každú vo výške 100,- eur, spolu vo výške 500,- eur. Žalovaná v súdnych konaniach opakovane zotrúva na platnosti predmetných zmluvných podmienok. Spolu si za sedem porušení spotrebiteľského práva žalovanou v Základnom konaní, uplatňuje 1 100,- eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 5Csp/35/2024, zo 7.3.2025 a jeho odôvodnením, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej.

2. Žalovaný žiadal žalobu žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú v celom rozsahu a žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 5Csp/35/2024 zo dňa 7.3.2025, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere Dobrá pôžička č. 1521452368 zo dňa 25.9.2015, Vyjadrením žalovaného z 25.6.2025, Vyjadrením žalobcu z 17.10.2025, Vyjadrením žalovaného z 17.12.2025, pripojeným spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 5Csp/35/2024 a z predmetného spisu najmä rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5Csp/35/2024-214 zo dňa 7.3.2025 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že finančné zadostučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. V tejto súvislosti poukázal na názor vyjadrený Okresným súdom Martin v rozhodnutí sp. zn. 10Csp/59/2017. Citované zákonné ustanovenie podľa presvedčenia súdu však nemožno vykladať tak, že právo na primerané finančné zadostučinenie má každý spotrebiteľ, ktorý vytkne a to úspešne, napr. nejakú vadu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa presvedčenia súdu je ho nutné vykladať tak, že poskytnutím finančného zadostučinenia má byť kompenzovaná istá ujma, ktorá spotrebiteľovi v dôsledku porušenia práv priznaných mu právnymi predpismi dodávateľom vznikla. Žalobkyňa pri zdôvodňovaní nároku na poskytnutie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur argumentovala tým, že sa jej banka vyhrážala exekúciou, neprestajne jej posielala upomienky, keď sa dostala do omeškania s úhradou splátok a pod.. Obdobne vypovedala aj jej sestra. Obe konštatovali, že je v dôsledku takéhoto postoja banky boli vystresované. Súd konštatuje, že zasielanie upomienok pri omeškaní dlžníka s úhradou splátok, prípadne upozornenie na možné súdne vymáhanie pohľadávky a následnú exekúciu, je štandardný a obvyklý postup veriteľov, ktorí sú bankovými, ale aj nebankovými subjektmi. Je samozrejmé, že dlžník je v takomto období vystresovaný, nakoľko si uvedomuje vlastnú insolventnosť a jej možné následky, čo je opäť pocit, ktorý je u dlžníkov bežný a prirodzený. Na to aby sa mohol žalobca domáhať priznania primeraného finančného zadostučinenia je potrebná, aby mala v prvom rade právoplatný rozsudok, v tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Bez existencie takéhoto právoplatného rozhodnutia nie sú splnené podmienky na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Žalovanému nie je jasné z čoho vychádzal žalobca pri určení výšky finančného zadostučinenia a prečo žiada od žalovaného sumu 1100,- eur. V žalobe Žalobca uvádza, že PFZ vo vzťahu k určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti si uplatňuje vo výške 100 eur, vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu si uplatňuje PFZ vo výške 500 eur a za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku si uplatňuje 100,- eur. Žalobca výšku finančného zadostučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani v tomto smere nepredložil a nenavrhol žiaden dôkaz. Finančné zadostučinenie a jeho výška má byť „kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel“, resp. „prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť. Nárok na primerané finančné zadostučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadostučinenia žalobca zdôvodňuje, aké

dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaného zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Hlavným kritériom pri finančnom zadosťučinení je kritérium primeranosti (výšku uvedenú v petite nemôže súd prekročiť). Žalobca navrhuje určitú sumu primeraného finančného zadosťučinenia, avšak túto požadovanú výšku žiadnym spôsobom neodôvodní v tom smere, aký vplyv malo alebo mohlo mať porušenie práva spotrebiteľa na jeho osobu, a to zvlášť za skutkových okolností tohto prípadu. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

5. Žalobca v replike zo dňa 17.10.2025 uviedol, že v zmysle rozhodnutia vydaného v základnom konaní je evidentné, že na súde úspešne uplatnil porušenie práv, ako aj povinností žalovanej ustanovených týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím naplnil hypotézu právnej normy uvedenej v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia. Vo vzťahu k výkladu ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/80/2020 zo dňa 24.08.2022. Je zrejmé, že uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 25.09.2015 v rozpore so zákonom došlo preukázateľne k porušeniu spotrebiteľských práv a povinností žalovanou. V žiadnom prípade nemožno určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok považovať za satisfakciu, nakoľko ide o zákonný následok majúci základ v primárnom právnom vzťahu, ktorý zavinením žalovanej nebol perfektný a dokonca privodil spotrebiteľovi nielen ekonomickú ujmu. Judikované porušenia vo výroku rozhodnutia súdu je následkom porušenia povinnosti zo strany žalovanej. V žiadnom prípade nemožno výsledok základného konania vnímať ako sankciu v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pripustením takejto argumentácie žalovanej by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter, keďže zo strany žalovanej dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu sa porušovaniu práv spotrebiteľov. V súvislosti s naznačenou argumentáciou o charaktere, zmysle a účele inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017: Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovanú, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanej, aby sa nedopúšťala recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 1 100,- eur je vzhľadom najmä na postoj žalovanej, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaná nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť a porušenie svojich zákonných povinností alibisticky ospravedlňuje. Uvedená výška je nanajvýš v minimálnej miere primeraná aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50 000,- eur), ktoré podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zákona č. 747/2004 Z.z. o dohlade nad finančným trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Národná banka Slovenska. Žalobca ďalej poukázal na množstvo rozhodnutí súdov, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 10CoCsp/98/2022 zo dňa 25.01.2023, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/22/2024-166 zo dňa 28.11.2024, ktorým bola priznaná výška PFZ 1 500,- eur, a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoCsp/9/2024-138 zo dňa 28.11.2024, ktorým bola priznaná výška PFZ 500,- eur, t.j. viac ako 50 % zo sumy požadovanej dodávateľom nedôvodnou žalobou v tzv. základnom konaní. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/8/2023 zo dňa 30.03.2023 „je primerané finančné zadosťučinenie v neproporcionálne nízkej výške 100 eur. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalobcov v tejto časti za dôvodné“. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023, ktorým bolo zamietnuté dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, pričom v tomto konaní bola priznaná suma PFZ vo výške 3 000,- eur. Pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie novelizované ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje vznik ani hrozbu ujmy. Vo vzťahu k argumentácii, že žalobcovi nevznikla žiadna ujma, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.

zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Ujma, ktorá konaním žalovanej vznikla žalobcovi nebola len v akademickej rovine, pretože porušenie zo strany žalovanej malo bezpochyby aj majetkový charakter. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen žalobcov bežný život. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Poukázal na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/12/2025 zo dňa 30.09.2025, ktorým odvolací súd nepovažoval za primeranú sumu PFZ 50,- eur a zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 13Csp/111/2021 zo dňa 13.06.2023, pričom za porušenie spočívajúce v NZP priznal za každú NZP po 100,- eur a za bezúročnosť a bezpoplatkovosť, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia priznal sumu v úrovni cca 57 % zo sumy obohatenia dodávateľa. Vo vzťahu k 100,- eur za jednu NZP z najnovších rozhodnutí poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/4/2025-85 zo dňa 29.05.2025, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/8/2025-110 zo dňa 09.06.2025, Vo vzťahu k primeranosti sumy 200,- eur za jednu NZP poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 26CoCsp/2/2025-167 zo dňa 30.09.2025. Poukázal na ďalšie rozhodnutia čo do priznanej výšky za každú judikovanú NZP, v ktorých sudy priznali až 300,- eur za každú NZP.

6. Žalovaný v podaní zo dňa 17.12.2025 uviedol, že mu nie je jasné z čoho vychádzal žalobca pri určení výšky finančného zadosťučinenia a prečo žiada sumu 1100 eur. Žalobca výšku finančného zadosťučinenia žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani v tomto smere nepredložil a nenavrhol žiaden dôkaz. Žalobca vo svojej replike uvádza, že považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu a zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Primeranosť sumy 1100,- eur je podľa žalobcu vzhľadom na postoj žalovanej a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že v rozhodovacej praxi prevažujú rozhodnutia, v ktorých sudy priznali primerané finančné zadosťučinenie vo výške v akej bola, v súvislosti s obohatením sa dodávateľa, alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť uplatnená. Právnenému zástupcovi žalobcu je určite známa aj rozhodovacia prax súdov vo veci priznávania primeraného finančného zadosťučinenia, v zmysle ktorej nie je priznávaná uplatňovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia. V súčasnosti sudy Slovenskej republiky priznávajú v obdobných sporoch primerané finančné zadosťučinenia vo výške rádovo od 50 eur do maximálne 300 eur. Žalovaný nepovažuje žalobcom uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Tak ako uviedol Žalovaný v predošlom vyjadrení nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaneho zadosťučinenia v peniazoch. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistených skutkových okolností. Súd prihliadne na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Až na základe takto zistených skutočností je možné určiť výšku zadosťučinenia. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal nevyčísliteľné straty, ktoré utrpel. Je na voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy v tomto smere označuje, avšak rozhodnou je úvaha súdu, ktorá smeruje k zisteniu primeranosti priznávaneho zadosťučinenia v peniazoch.

7. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že odvolávajúc sa predložené dôkazy a doterajšie písomné vyjadrenia, žiada súd, aby priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1100,- eur a taktiež nahradil trovy konania v plnom rozsahu.

8. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu odkazuje na písomné podania, ktoré boli súdu zaslané, a to vyjadrenie k žalobe a dupliku. Žaloba nie je dôvodná, túto žiada žalovaný zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 5Csp/35/2024 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5Csp/35/2024-214 zo dňa 7.3.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2025 súd rozhodol nasledovne: „I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1521452368 zo dňa 25.09.2015, je bezúročný a bez poplatkov. Ia. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov. II. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.093,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.093,30 eur od 13.6.2024 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. IIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov. IIb. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia ohľadne výšky úroku z omeškania zamietla. III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1521452368, zo dňa 25.09.2015, uvedená v časti [3] Poplatky súvisiace s poskytnutým Úverom, v znení: „S poskytnutým Úverom súvisia nasledovné poplatky: 1. upomienka po omeškaní splátky: 10,00 EUR 2. upomienka po omeškaní splátky: 25,00 EUR“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. IIIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov. IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1521452368, zo dňa 25.09.2015 uvedená v časti [4] Záverečné ustanovenia, bod 4.3 v znení: „Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek Účtu alebo vkladu vedeného Bankou. Banka je z tohto dôvodu zároveň oprávnená nevykonať akýkoľvek prevod peniažných prostriedkov, či inak neumožniť Dlžníkovi nakladať s prostriedkami na ktoromkoľvek Účte Dlžníka/Spoludlžníka alebo s vkladom Dlžníka/Spoludlžníka, s čím Dlžník/Spoludlžník podpisom ZoÚ súhlasí. Zmluvné strany sa dohodli, že ako prejav započítania postačuje doručenie výpisu, z ktorého bude zrejmy deň a rozsah započítania.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. IVa. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov. V. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrápôžička č. 1521452368, zo dňa 25.09.2015, uvedená v časti [4] Záverečné ustanovenia, bod 4.8 v znení: „Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ, a to každá z nich jednotlivo, vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a je si vedomá, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého Úveru ku dnŕu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia. Každá z osôb podpisujúcich túto ZoÚ je povinná ihneď informovať Banku o zmene jej osobitného vzťahu k Banke.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Va. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov. VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery, v čl. V. Čerpanie úveru, jeho úroky a poplatky, bod 5.8, súvisiacich so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1521452368, zo dňa 25.09.2015, v znení: „Ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.8 OP, Banka úročí predčasne splatnú časť úveru dohodnutou Úrokovou sadzbou ako aj zákonným úrokom z omeškania, a to odo dnŕa, keď sa úver stal predčasne splatným až do okamihu úplného splatenia predčasne splatného úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. VIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov. VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery, v čl. VIII. Záverečné ustanovenia, bod 8.4, súvisiacich so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1521452368, zo dňa 25.09.2015, v znení: „Dlžník a Spoludlžník je povinný oznámiť Banke všetky okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo začaté súdne, rozhodcovské, konkurzné, exekučné alebo iné konanie týkajúce sa jeho majetku. Dlžník a Spoludlžník zodpovedá za škodu, ktorá Banke vznikne v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. VIIa. V tejto časti konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov. O výške náhrady trov konania podľa výrokov Ia. až VIIa. tohto rozsudku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

10. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je

každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ spolu s ďalšími dvoma spoludžníkmi uzavrel so žalovaným ako dodávateľom (obchodníkom) dňa 25.09.2015 Zmluvu o úvere dobrápôžička č. 1521452368, na základe ktorej bolo žalobcovi poskytnutých 5.020,- eur, ktorú sumu sa žalobca zaviazal splácať v 108 mesačných splátkach po 96,00 eur, počnúc dňom 25.10.2015, vždy k 25-mu dňu v mesiaci. Celková čiastka úveru bola v zmluve uvedená v sume 10.150,19 eur. Dátum konečnej splatnosti úveru bol uvedený dňa 25.9.2024. Dlžník a spoludžníci boli zaviazaní na splatenie pohľadávky spoločne a nerozdielne. Podľa Výpisu z účtu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca úver čerpal dňa 25.9.2015 v sume 5020,- eur a k zmluve bolo uhradené celkovo 6113,30 eur (na istinu 5020,- eur a na úroky 1093,30 eur). Uvedené skutočnosti vyplývajú zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou spisovej značky 5Csp/35/2024.

16. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

17. Ako vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 30.6.2024 (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

K dôvodnosti nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie:

18. V zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených

porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. V zmysle spoločných, prechodných a záverečných ustanovení zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024 (§ 53 ods. 1 zákona).

20. Vzhľadom na vyššie citované spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné v danom prípade aplikovať právnu úpravu účinnú do 30. júna 2024.

21. V prípade akýchkoľvek pochybností o aplikácii pôvodnej právnej úpravy účinnej do 30.6.2024 resp. novej právnej úpravy je potrebné uviesť, že v danom prípade si žalobca úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv, čím splnil predpoklad, ktorý vyžaduje zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 5 a rovnako tak zákon č. 108/2024 Z.z. v § 3 ods. 1 písm. e) pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Odlišnosti pôvodnej a novej úpravy nespočívajú v predpokladoch pre vznik tohto nároku, iba v konkrétnom vymedzení kritérií pre určenie výšky tohto nároku priamo v zákone, nie však taxatívnym spôsobom. Uvedeným sa bude súd zaoberať v ďalších odsekoch týkajúcich sa určenia výšky nároku v tejto veci.

22. Podľa citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa zodpovedá, avšak iba za predpokladu, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Uvedené právo nie je možné zamieňať s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom pre priznanie nároku je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z.z. ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a prípade iných predpisov. Uplatnením práva možno rozumieť tak podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa.

23. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

24. V danom spore mal súd jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 5Csp/35/2024 bol žalobca v postavení spotrebiteľa ako žalobca v plnom rozsahu úspešný, keď rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5Csp/35/2024-214 zo dňa 7.3.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.3.2025 súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1521452368 zo dňa 25.09.2015, je bezúročný a bez poplatkov, zároveň zaviazal žalovaného na povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.093,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.093,30 eur od 13.6.2024 do zaplatenia a zároveň týmto rozsudkom určil 5 neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 1521452368 zo dňa 25.09.2015 a Obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

25. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku č.k. 5Csp/35/2024-214 zo dňa 7.3.2025, súd uzavrel, že skúmaný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) a tiež v súlade s § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, pričom sa bližšie zaoberal jednotlivými dôvodmi bezúročnosti. Keďže žalovanému po určení úveru za bezúročný vznikol

nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobcovi reálne poskytnuté, a to vo výške 5020,- eur, súd vyhovel aj nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1093,30 eur. Pokiaľ išlo o vyhlásené neprijateľné zmluvné podmienky, súd vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy, čo nepochybne vyplýva zo samotného zmluvného formulára. Ide o vopred preformulované tlačivo, do ktorého boli dopĺňané údaje týkajúce sa konkrétneho spotrebiteľa, jeho osobné údaje a základné údaje o výške úveru, počte splátok, úrokovej sadzbe a ďalšie. Časť formulára týkajúca sa v tomto konaní skúmaných podmienok, bola vopred naformulovaná.

26. Z vyššie uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/35/2024 si žalobca bez akejkoľvek pochybnosti úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv, tak ako to vyžaduje § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.

27. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol ako spotrebiteľský vyhodnotený v konaní vedenom pod sp.zn. 5Csp/35/2024. V tomto konaní bolo zároveň právoplatne rozhodnuté o bezúčinnosti spotrebiteľského úveru a vydaní bezdôvodného obohatenia žalobcovi, tiež o neprijateľnosti žalobcom označených zmluvných podmienok. O týchto skutočnostiach bolo právoplatne rozhodnuté, súd v tomto konaní nie je oprávnený o nich rozhodovať opätovne.

28. Spotrebiteľ, nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/34/2018 z 26. 06. 2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/142/2018 z 15. 11. 2018). Teda už samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Spotrebiteľ je oprávnený uplatniť si nárok na primerané finančné zadosťučinenie samostatnou žalobou na súde, ako tomu žalobca učinil aj v prejednávanej príhode.

29. Neobstojí v danom prípade prípadná argumentácia žalovaného akýmkoľvek spôsobom naznačujúca nutnosť preukázať, že žalobcovi ako spotrebiteľovi v súvislosti s porušením práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi na ochranu spotrebiteľa vznikla určitá ujma resp., že táto ujma im vznikla konkrétne v požadovanej žalovanej výške. Jediným predpokladom, ktorý zákon vyžaduje totiž je, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva, pretože účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľskej zmluve, nie zaťažiť spotrebiteľa dôkazným bremenom preukazovať skutočnú existenciu ujmy pre priznanie finančného zadosťučinenia, pričom preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy je tu spravidla nereálne (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017).

30. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé prívodiť im ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života.

31. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola prívodená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Používanie neprijateľných zmluvných podmienok, absencia obligatórnych náležitostí zmluvy spôsobujúcich bezúčinnosť úveru a následný vznik bezdôvodného obohatenia na strane dodávateľa nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa (účinného v čase uzavretia zmluvy). Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval vadnú zmluvu.

32. Pokiaľ ide o akékoľvek pochybnosti v súvislosti s aplikáciou predchádzajúcej právnej úpravy resp. právnej úpravy účinnej od 1.7.2024, súd je toho názoru, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2024 a rovnako tiež podľa § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.7.2024.

33. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.7.2024, každý spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadosťučinenie od osoby, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa; pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob, rozsah, následky, trvanie a okolnosti porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa.

34. Podľa dôvodovej správy k predmetného zákonnému ustanoveniu v § 3 ods. 1 písm. e) sa stanovujú kritériá na určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Kritériá sú formulované demonštratívnym spôsobom, konajúci súd tak môže zohľadniť aj ďalšie skutočnosti, ktoré v zákone nie sú uvedené. Cieľom je prispieť k zjednoteniu súdnej praxe pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia. Kritériá povaha, závažnosť, spôsob a rozsah porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa smerujú k podstate protiprávneho konania, t. j. aké právo alebo povinnosť boli porušené, či ide o menej závažné porušenie alebo naopak o porušenie, ktoré možno považovať za závažné, v čom spočíva protiprávne konanie a aká bola intenzita protiprávneho konania. V rámci kritéria následky porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné skúmať najmä výšku obohatenia, ktoré vzniklo alebo mohlo vzniknúť ako následok protiprávneho konania (o akú sumu sa zväčšil majetok v dôsledku protiprávneho konania alebo naopak, o akú sumu by sa majetok zmenšil v prípade absencie protiprávneho konania), ako aj povahu a závažnosť nemajetkovej ujmy (napr. ujmy vo sfére rodinného, súkromného a pracovného života spotrebiteľa). V prípade práva na primerané finančné zadosťučinenie nie je nevyhnutné, aby spotrebiteľovi ujma skutočne vznikla, postačuje samotné riziko vzniku ujmy v dôsledku porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa. Dôležitým kritériom je aj trvanie porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa, v rámci ktorého je potrebné vziať do úvahy časový aspekt protiprávneho konania. Konajúci súd by mal zároveň vziať do úvahy všetky okolnosti daného prípadu, v rámci ktorých je možné zohľadniť napríklad prípadné zavinenie spotrebiteľa na vzniku protiprávneho stavu či poľahčujúce okolnosti na strane osoby porušujúcej práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa.

35. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a z rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít (NS SR zo dňa 30.01.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017, NS SR zo dňa 14.09.2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015) je zrejme, že možno priznať primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi bez toho, aby bola v konaní preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

36. Pre posúdenie základu predmetu sporu (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia) bolo preto podstatné aj podľa predchádzajúcej právnej úpravy (ktorú je potrebné v danom prípade naďalej aplikovať, ako už súd uviedol vyššie) a aj podľa právnej úpravy účinnej od 1.7.2024, či sú splnené zákonné predpoklady pre požadované priznanie nároku, a to, či si spotrebiteľ uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, a či bol úspešný.

37. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle citovaných ustanovení treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu

inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Nová právna úprava iba demonštratívny spôsobom stanovila kritériá na určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, pričom súd môže zohľadniť aj ďalšie skutočnosti, ktoré v zákone nie sú uvedené.

38. Vzhľadom na to, čo bolo už vyššie uvedené, súd mal za jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/35/2024 si žalobca bez akejkoľvek pochybnosti úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv, teda žalobca tak splnil predpoklad, ktorý vyžaduje zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 5 a rovnako tak zákon č. 108/2024 Z.z. v § 3 ods. 1 písm. e) pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie.

K výške primeraného finančného zadosťučinenia:

39. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, samotný zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 30.6.2024 nestanovoval žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť, s výnimkou, že toto musí byť primerané.

40. Súdna prax doposiaľ vychádzala pri posudzovaní primeranosti finančného zadosťučinenia z nasledujúcich kritérií: 1/ vzniknutá, resp. hroziaca ujma, 2/ rozsah, v akom dodávateľ porušil svoje povinnosti a výška majetkového plnenia, ktoré tým dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa, 3/ doba trvania protiprávneho stavu, 4/ nevyhnutnosť domáhania sa práv v súdnom konaní a tým spôsobený zásah do súkromného života spotrebiteľa, 5/ reparácia vzniknutej ujmy v majetkovej sfére spotrebiteľa, t.j. súdy zohľadňujú, v akom rozsahu bolo spotrebiteľovi vrátené majetkové plnenie dodávateľom, na ktoré dodávateľ nemal právny nárok, 6/ odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa, 7/ odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov). V súvislosti s uvedenou sumarizáciou možných kritérií určenia výšky nároku v danom prípade súd poukazuje napríklad na závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/46/2024 z 15. 04. 2025.

41. Súd pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia žalobcu vychádzal najmä z porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity tohto zásahu do práv spotrebiteľa, ďalej z dĺžky trvania závadného stavu, keď samotná zmluva o úvere obsahujúca neprijateľné zmluvné podmienky, od ktorej žalovaný odvodzoval svoje nároky, bola uzavretá v roku 2015, pričom až v roku 2025, v rámci konania vyvolaného z podnetu spotrebiteľa, bolo právoplatne rozhodnuté o bezúčinnosti spotrebiteľského úveru, povinnosti žalovaného vydať žalobcovi vzniknuté bezdôvodné obohatenie a neprijateľnosti piatich zmluvných podmienok, ktorého zmluva obsahovala. Žalobca tak bol v priebehu takmer desiatich rokov v neistote vo vzťahu k možnému uplatňovaniu si nárokov žalovaného z týchto neprijateľných zmluvných podmienok, napriek tomu, že k uvedenému v skutočnosti nedošlo.

42. Pri posúdení dôvodnosti nároku žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vzal súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľné zmluvné podmienky, neplatné v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, sú spôsobilé negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pri tom na to, že vďaka žalobcovi vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvné podmienky v totožnom, neprijateľnom znení. Je na mieste, aby spotrebiteľia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

43. Nemožno však opomenúť, že súdom vyhlásené neprijateľné zmluvné podmienky sa týkali tak závažných inštitútov, ako sankčných poplatkov (poplatkov za upomienky), započítania pohľadávok zo zmluvy vrátane poplatkov a úrokov, ktoré nemuseli byť dohodnuté len v zmluve, bez akejkoľvek súdnej kontroly voči pohľadávke dlžníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného bankou, zmluvnej podmienky neobsahujúcej vysvetlenie pojmu, od ktorého závisí oprávnenie banky sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy, úročenia predčasne splatnej časti úveru úrokovou sadzbou až do úplného zaplatenia istiny a zároveň zákonným úrokom z omeškania, záväzku na náhradu škody v prípade porušenia oznamovacej povinnosti spotrebiteľa o nejasne vymedzených skutočnostiach.

44. Súd ďalej zohľadnil samotnú výšku skutočne vzniknutého bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktorého vznik žalovaný naformulovaním vadnej zmluvy spôsobil, a ktorý nárok bol povinný žalobcovi vydať. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že sa žalobca musel z vlastnej iniciatívy vydania bezdôvodného obohatenia domôcť podaním žaloby na súde.

45. Vzhľadom na objektívnu spôsobilosť tohto závadného stavu vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom živote žalobcu, považoval súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za dôvodný a za primerané finančné zadosťučinenie súd považoval sumu 1000,- eur, na ktorej zaplataenie žalovaného zaviazal. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a zároveň je aj sankciou postihujúcu žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla. Ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa priznáva spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy spotrebiteľovi, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Uvedené kritérium v danom právnom vzťahu medzi stranami sporu jednoznačne splnené bolo.

46. Predpokladom pre priznanie nároku podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, prípadne sa úspešne ubránil nároku, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z.z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, prípadne ďalších predpisov.

47. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie sú formulované v ustanovení § 3 odsek 5 a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodiť záver, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv.

48. Súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, bol to však žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predostrel žalobcovi na podpis formulárovú zmluvu, obsahujúcu päť neprijateľných zmluvných podmienok a v ktorej absentovali obligatórne náležitosti zmluvy, spôsobujúce bezúročnosť poskytnutého úveru.

49. Súd sa v prevažnej miere stotožnil s výškou žalobcom požadovaného primeraného zadosťučinenia, nakoľko táto zodpovedá okolnostiam daného prípadu ako aj výške nároku priznávaného v obdobných prípadoch súdmi. Výšku finančného zadosťučinenia v celkovej sume 1000,- eur, v danom prípade je možné považovať za primeranú. Súd zohľadnil pri určení výšky nároku žalobcu vyššie uvádzané časové hľadisko ako aj intenzitu nepriaznivých následkov, ktoré boli najmä prostredníctvom neprijateľných podmienok formulovaných v zmluve, spôsobilé negatívne zasiahnuť do života spotrebiteľa resp. do jeho práv. Súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že aj napriek tomu, že predmetné zmluvné podmienky koncipované žalovaným sú opakovane vyhlasované za neprijateľné, žalovaný neprejavil sebareflexiu, ale naopak vehementne trval na zamietnutí žaloby (či už v základnom konaní, ako aj v tomto konaní). V neposlednom rade súd pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol aj na aplikačnú prax súdov v obdobných prípadoch, pričom však je potrebné zdôrazniť, že každý jeden súdom prejednávaný prípad môže mať svoje osobitosti, ktoré môžu mať význam pri určení primeraného finančného zadosťučinenia.

50. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

51. Relevantné ustanovenie § 3 ods. 5 cit. Zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa. Tieto kritéria boli stanovené judikatúrou súdov, je však potrebné zdôrazniť, že rovnako ako pri novej právnej úprave účinnej od 1.7.2024, ide o kritéria stanovené demonštratívnym spôsobom.

52. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, ktoré súd uvádzal vyššie, pričom v danom prípade vychádzal z

intenzity, časového trvania závadného konania, satisfakčnej a sankčnej funkcia primeraného finančného zadosťučinenia. Súd je toho názoru, že pri určení výšky priznaného zadosťučinenia je primeraná rozsahu a povahe porušenia práv žalobcu suma 1000,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

53. Krajský súd v Trnave rozsudkom sp.zn. 23CoCsp/36/2020 z 19. 10. 2020 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobcovi priznal sumu 300,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobkyňa sa v predmetnej veci domáhala nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1.407,67 eur rovnajúcej sa výške priznaného bezdôvodného obohatenia, teda sumy, o ktorú sa žalovaný obohatil v súvislosti s poskytnutým úverom žalobkyni.

54. Krajský súd v Trnave rozsudkom sp.zn. 25CoCsp/4/2021 z 25. 05. 2021 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanému priznal sumu 300,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobca sa domáhal nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 701,34 eur rovnajúcej sa výške priznaného bezdôvodného obohatenia, teda sumy, o ktorú sa žalovaný obohatil v súvislosti s poskytnutým úverom žalobkyni.

55. Súd ďalej poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8CoCsp/57/2020 z 26. 08. 2021, kde došlo k priznaniu primeraného zadosťučinenia v sume 200,- eur za okolností, kedy v právnom vzťahu medzi stranami sporu došlo k vyhláseniu neprijateľnej zmluvnej podmienky a priznaniu bezdôvodného obohatenia spotrebiteľovi v sume 345,22 eur

56. V rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11CoCsp/18/2021 z 25.11.2021 súd žalobcovi priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 300,- eur, a to pri výške bezdôvodného obohatenia 322,- eur. Žalobca pritom požadoval nárok na primerané finančné zadosťučinenie v sume 622 eur, pričom 322 eur zodpovedalo obohateniu, ktoré žalovaný na jeho úkor dodávateľ získal a sumu 300,- eur uplatňoval za použitie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

57. V rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp/21/2024 z 19. 09. 2024 súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a žalovaného dodávateľa zaviazal na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi v sume 1.025,- eur, zo žiadaných 2050,- eur v prípade, kedy v základnom konaní súd určil spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, priznal spotrebiteľovi nárok na bezdôvodného obohatenia a určil neprijateľnosť desiatich zmluvných dojednaní v zmluve.

58. V rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/38/2024 z 04. 03. 2025 súd potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, pričom zdôraznil, že súd prvej inštancie správne považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia vo výške 800,- eur za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v základnom konaní v bodoch I. až VI. a IX. rozsudku, keď priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 x 100 eur. Tieto zmluvné podmienky týkajúce sa prenosu dôkazného bremena na spotrebiteľa (I.) súhlasu so sankciami a najmä s účtovaním neurčitej kompenzácie ušlých výnosov (II.), nevyžiadanej dohody o zrážkach zo mzdy (III.), neprimeranej lehoty uchovávaní osobných údajov (IV.), neuhradenia splátky z dôvodov chýbajúceho identifikátora (V.), započítania jednostranne výhodného pre dodávateľa (VI.) a že nárok zo zmluvy bude rozhodovaný rozhodcovským súdom (IX.), považoval za závažné, vyžadujúce primerané finančné odškodnenie sumou 7 x 100 eur za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Za zmluvné podmienky uvedené v bodoch VII. a VIII. rozsudku v základnom konaní, správne súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 2 x 50 eur, považujúc podmienku o zaznamenávaní hovorov s call centrom po dobu 10 rokov od uskutočnenia telefonického hovoru a podmienku o zmluvnej pokute vo výške 10 % z dlžnej sumy za neprijateľné. Tieto podmienky správne súd prvej inštancie považoval za menej závažné, a preto oproti vyššie uvedeným zmluvným podmienkam (uvedených v bodoch I. až VI. a bode IX.) sumu základnej náhrady znížil zo 100 eur na 50 eur za určenie zmluvných podmienok uvedených v bodoch VII. a VIII. rozsudku v základnom konaní.

59. Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp.zn. 6CoCsp/46/2024 z 15. 04. 2025 poukázal na to, že žalobca sa úspešne domohol voči žalovanému uplatnenia porušenia hneď viacerých svojich práv, medzi inými tiež vydania bezdôvodného obohatenia a prihladol na výšku sumy 4.384,60 eur, ktorú žalobca reálne plnil nad rámec istín, teda uvedená suma predstavovala reálnu ujmu na strane žalobcu. Súd prvej inštancie tiež zohľadnil, že dôsledkom 6 násobného porušenia práv žalobcu bola 2 x bezúročnosť

úveru, 2 x neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy vykonávaných nepretržite 2, resp. 3 roky a 2 x neprijateľnosť odplaty v súvislosti s dohodou o poskytovaní služieb. Súd zároveň prihliadol aj na priznávanie primeraného finančného zadosťučinenia v iných obdobných prípadoch a zohľadniac tieto kritériá, považoval sumu 150,- eur za každé porušenie práv žalobcu za primeranú okolnostiam prejednávanej veci a plniacu tak funkciu reparačnú, ako aj sankčnú.

60. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/4/2025 z 29. 05. 2025, kde súd rozhodoval v obdobnej veci žalovaného, vyplýva: „Primeraná povaha a rozsahu mnohonásobného porušenia práv žalobcov (predloženie spotrebiteľskej zmluvy s 5 neprijateľnými zmluvnými podmienkami na podpis spotrebiteľom) je suma 100 eur za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. celkovo 500,- eur. Súdom prvej inštancie priznanú suma 50,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku odvolací súd nepovažuje za dostatočnú vo vzťahu reálnemu a efektívne odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv“.

61. V súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1CoCsp/21/2022 z 27.09.2020, pričom zo záverov odôvodnenia predmetného rozsudku cituje: „...odvolací súd prihliadal najmä na výšku žalovanou získaného bezdôvodného obohatenia a na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a za primerané okolnostiam považuje primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 192,63 eur, ktoré pozostáva zo sumy 92,63 eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie za to, že žalovaná sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila (1/4 zo sumy 370,51 eur) a zo sumy 100,- eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie za uplatnenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere - dostupná pôžička žalovanou.“

62. Súd zároveň v súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia v obdobnom prípade poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/12/2025 z 30.09.2025, v ktorom odvolací súd nepovažoval za dostatočnú priznanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50,- eur, pričom zmenil prvoinštančný rozsudok a za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku priznal sumu po 100,- eur a vo vzťahu k výroku o uložení povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie priznal spotrebiteľovi primerané finančné zadosťučinenie zodpovedajúce približne polovici výšky sumy bezdôvodného obohatenia.

63. Súd tak v danom prípade, a to aj so zohľadnením vyššie uvedených rozhodnutí odvolacích súdov, považoval za adekvátnu a primeranú výšku finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v základnom konaní v bodoch III. až VII. rozsudku a priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 x 100 eur, teda po 100 eur za každú vyhlásenú neprijateľnú podmienku. V rozsudku uvedené neprijateľné zmluvné podmienky týkajúce sa sankčných poplatkov (výrok III. rozsudku), započítania pohľadávok zo zmluvy vrátane poplatkov a úrokov, ktoré nemuseli byť dohodnuté len v zmluve, bez akejkoľvek súdnej kontroly voči pohľadávke dlžníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného bankou (výrok IV. rozsudku), zmluvnej podmienky neobsahujúcej vysvetlenie pojmu, od ktorého závisí oprávnenie banky sankciu okamžite splatnosti celej dlžnej sumy (výrok V. rozsudku), úročenia predčasne splatnej časti úveru úrokovou sadzbou až do úplného zaplatenia istiny a zároveň zákonným úrokom z omeškania (výrok VI. rozsudku), záväzku na náhradu škody v prípade porušenia oznamovacej povinnosti spotrebiteľa o nejasne vymedzených skutočnostiach (výrok VII. rozsudku), súd považoval za závažné, pričom sa v zásade stotožňuje s názorom žalobcu poukazujúc aj na vlastnú rozhodovaciu činnosť, že tieto porušenia si vyžadujú primerané finančné odškodnenie v sume 100,- eur za každú vyhlásenú neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle vyššie citovaných rozhodnutí súdov, je zrejmé, že v obdobných prípadoch, pokiaľ ide o vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách, primerané finančné zadosťučinenie sa pohybuje na úrovni 50,- až 150,- eur vo vzťahu k jednej neprijateľnej podmienke.

64. Zohľadňuje sa však nie len závažnosť týchto podmienok, ale aj ďalšie skutočnosti a osobitosti vyplývajúce z individuálnych prípadov. Súd v prejednávanej veci zároveň posudzoval primeranosť tohto nároku žalobcu vo vzťahu k samotnému predmetu zmluvy, výške peňažnej čiastky poskytnutej žalovaným žalobcovi a sumy, ktorú bol povinný žalobca vrátiť (istina úveru bola 5020,- eur, pričom žalobca mal vrátiť v 108 mesačných splátkach po 96 eur celkovo až sumu 10.150,19 eur). Aj kritérium odôvodňuje priznanie nároku žalobcovi v rozsahu 1000,- eur, ktorý nárok je primeraný vo

vzťahu k samotnému predmetu zmluvy a možných dôsledkov v majetkovej sfére žalobcu, kedy možné obohatenie žalovaného mohlo dosahovať 100% poskytnutej istiny.

65. Pre určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je vždy dôležitá primeranosť požadovaného zadostučinenia, ktorého výška je určovaná úvahou súdu so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

66. V prejednávanej veci, ako to sú uvedol vyššie, je možné pripustiť úvahu, že každé rozhodnutie o neprijateľnej zmluvnej podmienke v pôvodnom konaní môže byť primerane priznaná vo forme primeraného finančného zadostučinenia suma vo výške 100,- eur, čo zodpovedá judikatúre súdov ako aj aplikačnej praxi konajúceho súdu. Za tohto stavu potom paušalizácia všetkých primeraných finančných zadostučinení z neprijateľných podmienok je prípustná v rozsahu 100,- eur. Táto suma zodpovedá zákonnému kritériu primeranosti finančného zadostučinenia v prejednávanej veci zohľadňujúc všetky okolnosti a osobitosti predmetného prípadu, pričom vo vzťahu k žalovanému bude pôsobiť dostatočne odradzujúco a súčasne na strane žalobcu nebude plniť funkciu finančného obohatenia, či majetkovej škody. Žalobca sa v pôvodnom konaní domáhal určenia neprijateľnosti celkovo 5 zmluvných podmienok, pričom bol úspešný v celom rozsahu. S prihliadnutím na tieto závery súd ustálil výšku primeraného finančného zadostučinenia za všetky zmluvné podmienky, ktorých neprijateľnosti sa žalobca domohol na sumu 500,- eur.

67. Zároveň za zodpovedajúce vyššie uvedeným kritériám považuje súd aj požadované primerané finančné zadostučinenie za určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov a výrok o povinnosti vrátiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie, a to v sume 500,- eur, ktorá suma zodpovedá 46% skutočne vzniknutého bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktoré bol povinný tento žalobcovi vydať. Výška nároku zodpovedajúca približne polovici bezdôvodného obohatenia plne zodpovedá aktuálnej rozhodovacej praxi odvolacích súdov (porovnaj vyššie cit. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22CoCsp/12/2025).

68. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že by primerané finančné zadostučinenie prináležalo osobitne vo vzťahu k výroku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj výroku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Výrok o bezúročnosti totiž priamo súvisí s nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia a výška primeraného finančného zadostučinenia sa v oboch prípadoch stanovuje na základe rovnakých kritérií. Pokiaľ by žalobca nežiadal o spomínané určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (hoci to bolo v súlade s § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch), súd by týmto posúdením prejudiciálne zaoberal pri rozhodovaní o vydaní bezdôvodného obohatenia.

69. V súvislosti s primeranosťou uvedenej sumy zodpovedajúcej približne polovici sumy bezdôvodného obohatenia, zdôrazňujúc konkrétne okolnosti prípadu, súd poukazuje na vyššie cit. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/4/2025 z 29. 05. 2025, kde súd priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 400,- eur iba v súvislosti s výrokom o povinnosti vydať bezdôvodného obohatenie v sume 869,- eur, teda v rozsahu 46% z hrozacej ujmy. Zároveň po 100,- eur za každú neprijateľnú podmienku (celkovo 1000,- eur).

70. Obdobne v súvislosti s výrokom výhradne o povinnosti vydať bezdôvodného obohatenie Krajského súdu v Prešove rozsudkom sp.zn. 22CoCsp/5/2025 z 9.6.2025, priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie rovnako vo výške 1000,- eur.

71. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoCsp/9/2024–138 zo dňa 28.11.2024, ktorým bol priznaný nárok na primerané finančné zadostučinenie v sume 500,- eur, čo predstavovalo viac ako 50 % zo sumy požadovanej dodávateľom nedôvodnou žalobou a tiež bezdôvodného obohatenia (až 59%), ktoré vzniklo v danom vzťahu (suma 846,46 eur).

72. Napriek vyššie uvedeným záverom judikatúry, súd nemohol ostať nevidomý voči všetkým aspektom daného právneho vzťahu a neprihliadnuť na celkovú primeranosť priznaného zadostučinenia vo vzťahu k predmetu samotnej spotrebiteľskej zmluvy a rozsahu povinnosti žalobcu plniť z takejto zmluvy (nie iba selektívne vo vzťahu ku konkrétnym zmluvným podmienkam, ktoré boli vyhlásené za neprijateľné), preto určil celkovú výšku primeraného finančného zadostučinenia v sume 1000,- eur.

73. Priznané finančné zadosťučinenie v sume 1000,- eur v danom prípade nemožno považovať sa symbolické, a to ani vzhľadom na výšku nárokov vyplývajúcich zo zmluvy ani vzhľadom na závažnosť vyhlásených neprijateľných podmienok a ich spôsobilosť privodiť ujmu žalobcovi ako spotrebiteľovi.

74. Vo zvyšku, nad sumu 1000,- eur, súd žalobu žalobcu zamietol.

75. V danom prípade je potrebné opätovne zdôrazniť, že súd v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia skúma, či spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, nie je však prípustné, aby opätovne prehodnocoval závery právoplatného rozhodnutia konštatujúceho takéto porušenie spotrebiteľského práva a jeho rozsah.

76. Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný. Poskytnutie zadosťučinenia nie je priamo sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, avšak určitý odstrašujúci a preventívny (sankčný) účinok je v zadosťučinení obsiahnutý.

77. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

78. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

79. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

80. Súd žalobcovi priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1000,- eur z uplatnenej sumy 1100,- eur a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

81. Zásadu úspechu treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nebolo by celkom spravodlivé požadovať od žalobcu, aby svoju ujmu podceňoval iba preto, aby potom nemusel hradiť trovy konania. V takom prípade, je pri rozhodovaní o náhrade trov konania potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce (pozri nálež Ústavného súdu ČR, III. ÚS 170/99). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté. Nemožno však opomenúť ani fakt, že zo strany žalobcu môže dôjsť k značnému nadhodnoteniu výšky sporu. Vhodným riešením v takom prípade bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy (k vyššie uvedenému pozri Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, 926-927 s.)

82. Vzhľadom na uvedené súd považoval žalobcu za plne úspešného, pokiaľ ide o jeho základné právo a samotný nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobcovi tak patrí proti neúspešnému žalovanému plná náhrada trov konania, avšak iba z prisúdenej sumy.

83. V tejto súvislosti súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/105/2018 z 15.11.2018: „Keďže výška priznanej sumy vyplývala z úvahy súdu, bolo namieste žalobcovi aj s poukazom na čl. 4 CSP priznať nárok na 100 % náhradu trov konania, ale z prísudku, čo prvoinštančný súd uviedol v odôvodnení rozsudku a čo odvolací súd pojal aj do výroku.“

84. Rovnako bola otázka trov konania riešená aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8CoCsp/2/2021 z 29. 11. 2021: „Pri uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie bolo povinnosťou žalobkyne v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená

výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu.“

85. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

5Csp/23/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.